

והנסתרים מפניך לא תערש מפניהם כי יהודי
אלהיך בקרבך אל גדול ונורא ונשל יהוה אלהיך
את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם
מהר פן תרבה עריך וזית העדה ותתנם יהודי
אלהיך לפניך והמם מהומה גדלה עד השמדם
ותן מלכיהם בידך והאבדת את שמים מתחת
השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אתם
פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תזמד כסף
וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועלת
יהוה אלהיך הוא ולא תביא תועבה אל ביתך
והיית זרם כמוהו שקש תשקצו ותעב תתעבנו
כי זרם הוא

כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרו ו
לעשות למען תזיון ורבייתם ובאתם וירשתם את
הארץ אשר ישבע יהוה לאבותיכם וזכרת את
כל הדרך אשר הולכת יהוה אלהיך זה ארבעים
שנה במדבר למען ענתך לצתך לדעת את אשר
ברבך התשמר מצותו אם לא ויערך וירעך
ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעו אבותיך
למען הודיעך כי לא על הלזם לבדו יזיה האדם
כי על כל מוצא פי יהוה יזיה האדם שמלתך
לא בלחה מעליך ורגלך לא בעקה זה ארבעים
שנה וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את
בנו יהוה אלהיך מיסרך ושמרת את מצות יהוה
אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו כי יהוה
אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ זולתי מים
עיינת ותהבות יצאים בבקעה ובהר ארץ זטה
ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש
ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לזם לא
תזסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה
תזעב זוששת ואכלת וישבעת וברכת את יהוה
אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך השמר לך
פן תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו
ובשפטיו וזקתיו אשר אנכי מצוך היום פן
תאכל וישבעת ובתים טבים תבנה וישבת ובהר
ויצאך ירביץ וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר
לך ירבה ורם לבבך ושכחת את יהוה אלהיך
המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים המוליכך
במדבר הגדל והנורא זושש שרף ועקרב ולמאן
אשר אין מים המוציא לך מים מצור הזלמיש
המאכלך מן במדבר אשר לא ידעו אבותיך
למען ענתך ולמען צתך להיטבך באזריתך